

- 2) Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 18.2.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rayonen sad Haskovo – Bułgaria, Corte suprema di cassazione – Włochy) – QH/ Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV/ Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Sprawy połączone C-762/18 i C-37/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 7 – Pracownik zwolniony w sposób niezgodny z prawem i przywrócony do pracy na mocy orzeczenia sądu – Wyłączenie prawa do niewykorzystanego corocznego płatnego urlopu za okres od dnia zwolnienia do dnia przywrócenia do pracy – Brak prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop za ten sam okres w razie późniejszego rozwiązania stosunku pracy]

(2020/C 279/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Strona pozwana: Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

przy udziale: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18)

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym pracownikowi zwolnionemu niezgodnie z prawem, a następnie przywróconemu do pracy zgodnie z prawem krajowym, wskutek stwierdzenia nieważności jego zwolnienia na mocy orzeczenia sądu, nie przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego za okres od dnia zwolnienia do dnia przywrócenia do pracy z tego względu, że podczas tego okresu ów pracownik nie świadczył rzeczywiście pracy na rzecz pracodawcy.
- 2) Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym w przypadku rozwiązania stosunku pracy po tym, jak zainteresowany pracownik został zwolniony z pracy niezgodnie z prawem, a następnie przywrócony do pracy zgodnie z prawem krajowym w następstwie stwierdzenia nieważności jego zwolnienia na mocy orzeczenia sądu, pracownik ten nie ma prawa do otrzymania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop wypoczynkowy za okres od dnia niezgodnego z prawem zwolnienia do dnia przywrócenia go do pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 11.2.2019.
Dz.U. C 182 z 27.5.2019.